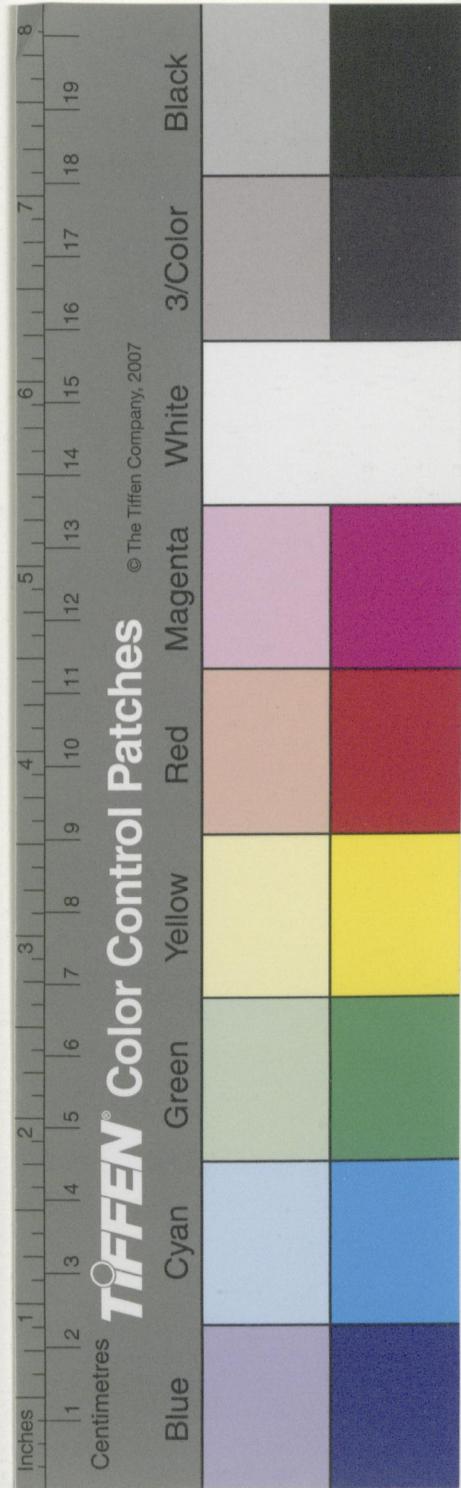

Kuolnäs d 6 Augusti.
1863

Kara Vän!

Då jag så mycket saknat dig
så här dessa dagar så märte jag just
ta mig för att rista några rader
och lägga i din bubes bref till
dig. Jag har nu varit hittrest
på här dagar egenteligen föratt
föratt föra hit Emni som vi
tyckte borde få vara med edra
flickor någon liten tid, i morgon

far jag hem igen till min onstige
o. — Du skref i ett brev till Z som
jag lärte i dag att du skulle önska
att jag fick vara med om dina
andeliga utvecklingar, det ville
jag också önska om det inte var
förfarande. Inte är verldens boller
nyttigt för hjälpen, men intu han jag
heller funnit det nyttigt att vara
så ensam som jag. Försök nu
att söka tillika både själens och
kroppens hälsa så kan du sedan
i din tur blåsa på den plökna
de gnistan i mina fortorkade

ffjäl. Här är så domt efter dig och
Fanny och Toini så kan tycks vara
så litet folk på vart gamla Kud-
näs. Underligt, är det att sedan
riktigt fullvuxna människan,
hon tycks vara rask och be-
styrksam denne, nog kan det
vara nyttigt att vänja sig
vid. litet bestyr. Det blir nu
så mörkt att jag måste sluta
om jag sinner shall jag tillig-
ga några ord i morgon. —
d. 7. jag blev väderfast här i dag, det
regnar utan uppehåll, jag fruktar
nog att mitt folk väntar mig i Jönköping

Mamma är trött och rustig i dag
nog kommer Mamma att sakna Fanny
som så väl förstår att pussla om henne
att jag vist inte kans det så bra. Mamma
har gifvit Fanny lop att vara borta så
länge hon vill. men jag tror inte att
hon har ro att draja alltför långt.
Det oroar mig då jag ser Mamma vara
skräckare och tänker att hon går på grif
vens bröd. nu du vet väl hvarför. men
jag kunde väl själv vara lika nära grif
ven och är ofta likgiltig derafför. Du
kan väl ha många att skriva till men
någon gång kunde du väl få tid att
lata mig titta litet i ditt rum tif nuför
tiden också, det är så lång sedan det
bestodt mig. Nå väl nu min egen syster
fot om din krapps och fjäls näsa
men glöm inte att båda skola hämtas
med bönen ofvanifrån.

